

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
judecători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Popa Ala în numele condamnatului Plamadeala Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia din 24 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, în privința lui

Plamadeala Ion Nicolae, născut la 17 decembrie 1979, originar din or. Cimișlia, domiciliat în or. Cimișlia, str. Bucovinei nr.11.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.06.2015 - 24.02.2016 (prima instanță);
2. 18.03.2016 - 07.04.2016 (instanța de apel);
3. 03.06.2016 - 26.10.2016 (instanța de recurs în anulare).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, din 24 februarie 2016, inculpatul Plamadeala Ion Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (1) Cod penal și i-a fost numită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8 000 lei.

Plamadeala Ion a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința în cauză, instanța de fond a reținut că, Plamadeala Ion, la 03 mai 2015, aproximativ la orele 22:00, deținând permis de conducere a autovehiculelor cu categoria admisă „B”, neglijînd prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care interzice conducătorului de vehicul să conducă mijlocul de transport în stare de ebrietate, conducea automobilul personal de model „VAZ 2108” cu numerele de înmatriculare CM AJ 113, deplasându-se prin or. Cimișlia pe drum de țară, în apropiere de str. Ion Secrieru, nu departe de stația de testare auto, a

fost stopat de colaboratorii de poliție a INP a IGP, unde fiind testat cu aparatul alcoolsopic „Drager” a fost constatată concentrația alcoolului în aerul expirat de 0,71 mg/l, fiind calificată ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile lui Plamadeala Ion, au fost încadrate juridic, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansat sau în stare de ebrietate, produsă de băuturi alcoolice”*.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Popa Ala în numele inculpatului a atacat-o cu recurs prin care a invocat netemeinicia sentinței și a solicitat achitarea inculpatului. Apărarea a considerat că concluzia instanței de fond potrivit căreia, vinovăția inculpatului se confirmă prin rezultatul examinării cu alcooltestul „Drager” a cet. Plamadeala Ion, prin care s-a constatat că concentrația de alcool etilic în aerul expirat era de 0,75 mg/l, este ilegală, deoarece potrivit Regulamentului privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, pct. 2, stare de ebrietate este starea survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe ce provoacă ebrietate și care are drept urmare dereglarea psiho-funcțională a organismului. În baza aceluiași punct al Regulamentului sus indicat, testarea alcoolsopică sunt acțiunile lucrătorului de poliție sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat persoanei testate, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, dar nu stabilirea stării de ebrietate, care în sensul aceleiași prevederi, starea de ebrietate se stabilește prin examinarea medicală și analizele de laborator - complex de acțiuni și procedee cu caracter medical. Examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei (examinarea medicală) — complex de acțiuni și procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății ce au drept scop determinarea și evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, recursul declarat de avocatul Popa Ala în numele inculpatului Plamadeala Ion, a fost respins ca nefondat și menținută sentința Judecătoriei Cimișlia din 24 februarie 2016.

În motivarea deciziei instanța de recurs a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatului și just a încadrat în drept acțiunile lui.

Fiind audiat în ședința de judecată, martorul Pascari Radu a dat declarații analogice cu ale martorului Iurescu Dumitru.

Instanța de recurs a menționat că vina inculpatului Plamadeala Ion se dovedește și prin următoarele înscrisuri din dosarul penal, care au fost cercetate în ședințele instanțelor de fond și de recurs:

- raportul agentului constator din 03 mai 2015 cu privire la înregistrarea și evidența sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni întocmit în privința cet. Plamadeala Ion (f.d.5);
- proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport

în stare de ebrietate alcoolică din 03.05.2015 (f.d.6);

- rezultatul examinării cu alcooltestul Drager a cet. Plamadeala Ion, constatându-se concentrația de alcool etilic în aerul expirat de 0,71 mg/l (f.d.7);

- informația de la BÎTDCA Cimișlia potrivit căreia Plămădeala Ion Nicolae dispune de permis de conducere a mijloacelor de transport nr.039601002 din 25.04.2003 cu categoriile de vehicule admise „B” eliberat de SITCCA Hâncești (f.d.30).

Instanța de recurs a apreciat critic declarațiile martorului Plamadeala Valentina, care a declarat că la data de 03 mai 2015 ei au fost în s. Coștangalia la nănași, unde soțul a servit vreo 2 pahare de vin, după care soțul a dorit să rămână la nănași să înnopteze, însă ea a insistat să meargă acasă, atunci ea a urcat la volanul automobilului, iar soțul a urcat pe bancheta din spate cu copii. Ea, nedeținând permis de conducere, însă poate să conducă automobilul. Astfel, mergând prin orașul Cimișlia a văzut o lumină, și ea se speriască ca să nu facă ceva corect, s-a oprit și a parcat automobilul când a văzut girofarul și s-a speriat și a strigat poliția, atunci soțul i-a zis să coboare de la volan, și ea s-a urcat pe bancheta de alături, iar soțul s-a urcat la volan, însă nu a condus automobilul, după care poliția a venit și le-a zis să stea pe loc să nu fugă și i-au răsucit mâinile soțului, după care pe soț l-au luat la poliție, iar pe dânsa și copii unul dintre colaboratorii de poliție i-au condus acasă, după care peste careva timp a venit și soțul enervat, și nu i-a comunicat nimica doar s-a culcat.

Aprecierea critică instanța a dat-o din considerentul că martorul Plamadeala Valentina cu inculpatul Plamadeala Ion sunt soț și soție, astfel instanța de apel a considerat că martorul a dat declarații pentru a îmbunătăți situația soțului și pentru a nu prejudicia bugetul familiei, din care considerente, instanța de apel a fost de acord cu această apreciere, deoarece declarațiile martorului se combat cu celelalte probe cercetate de instanță, fiind stabilit cert faptul că Plamadeala Ion conducea mijlocul de transport aflându-se în stare de ebrietate.

Instanța de recurs în susținerea poziției instanței de fond a remarcat că Plamadeala Valentina nu putea conduce automobilul în timpul stopării de către colaboratorii de poliție, ori ea ținea în brațe un copil de doar 2 luni și avea grijă de al doilea copil de 4 ani.

Ținând cont de construcția tehnică a automobilului VAZ 2108, Plamadeala Ion dacă s-ar fi aflat pe bancheta din spate cu copii nu putea trece pe bancheta din față din partea stângă fără a decupa bancheta din față peste volan, după care doar după ieșire din automobil putea trece pe bancheta din față în poziție obișnuită pentru a se așeza la volan.

Astfel, poziția aleasă în apărarea intereselor Plamadeala Ion este neveridică dată în scop de a se apăra și a nu fi pedepsit, versiune care a fost respinsă ca fiind lipsită de suport probatoriu și care este confuză în felul în care a fost formulată.

Instanța de recurs a respins argumentul apărării precum că rezultatul aerului expirat este un temei de trimitere la examinare în laborator, dar nu o constatare a stării de

ebrietate care se face doar prin examinare medicală și analizele de laborator, deoarece potrivit art. 9 al Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 „Testarea alcoolscoptică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (colaboratorii de poliție, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” și alții), instruite în modul stabilit și cu respectarea regulilor și normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare”.

Totodată, potrivit art. 13 al prezentei Hotărâri, „Persoana testată alcoolscoptic, care nu este de acord cu producerea testării, funcționarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-1 conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoțită de lucrătorul de poliție la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolscoptică.”

Astfel, în opinia instanței de recurs, prima instanță corect a reținut faptul că inculpatul nu a contestat acțiunile colaboratorilor de poliție, la acel moment și nu a întreprins careva măsuri pentru a-și proba nevinovăția în cadrul urmăririi penale.

Totodată, instanța de recurs a luat în considerație și acel fapt că inculpatul Plamadeala Ion, deși nu a recunoscut vina și avocatul a declarat recurs în interesele lui, nici măcar nu s-a prezentat în ședința instanței de recurs pentru a-și susține poziția sa.

În opinia instanței de recurs prima instanță corect a stabilit și măsura de pedeapsă lui Plamadeala Ion. La stabilirea pedepsei prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana vinovatului, de circumstanțele atenuante sau agravante ale răspunderii și i-a aplicat pedeapsa conform sancțiunii, care prevede pedeapsă sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani. Instanța de recurs a menționat că, ca persoană inculpatul se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, ca circumstanțe atenuante în conformitate cu art. 76 Cod penal de către prima instanță a fost stabilit săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, prezența copiilor minori în familia inculpatului.

Circumstanțe agravante în conformitate cu art. 77 Cod penal nu s-au constatat.

Analizând circumstanțele stabilite, instanța de recurs a considerat că pedeapsa sub formă de amendă cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport a fost corect numită și este în limitele legale a sancțiunii pentru infracțiunea comisă de Plamadeala Ion. Apărarea în recurs nu a invocat motive pentru achitarea inculpatului, adică careva circumstanțe excepționale. Însă, instanța de recurs a reținut faptul că infracțiunea ce i se impută, prezintă un grad avansat de pericol, care pune în pericol securitatea circulației și a exploatării mijloacelor de transport ca parte componentă a securității și ordinii publice, punând în pericol viața și sănătatea persoanelor, în special ținând cont de faptul că inculpatul la momentul comiterii infracțiunii avea doi copii minori în salonul automobilului, ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, cât și a altor persoane, instanța de recurs a considerat că corectarea și reeducarea lui Plamadeala Ion este posibilă numai cu aplicarea acestuia a unei pedepse sub formă de amendă penală cu privarea de

dreptul de a conduce mijloace de transport. Astfel, instanța de recurs nu a constatat temeiuri pentru casarea sentinței.

5. Nefiind de acord cu decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, avocatul Popa Ala în numele condamnatului Plamadeala Ion a declarat recurs în anulare (intitulat greșit recurs ordinar), prin care solicită casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri.

Recurentul în cererea de recurs în anulare invocă că la 07.04.2016, urmare a examinării cererii de apel, instanța de apel a dispus respingerea recursului avocatului (deși era vorba de apelul avocatului, cauza urma să se examineze în ordine de apel conform prevederilor legale) ca fiind nefondat.

Luând act cu decizia Curții de Apel Chișinău, a ajuns la concluzia că aceasta este ilegală din motivul prevăzut la art. 427 alin. (1) punctul 6 Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și aici recurentul subliniază că instanța nu s-a expus asupra temeiurilor de apel invocate suplimentar în ședința de judecată din 07.04.2016, cum ar fi: - lipsa în procesul-verbal de constatare a stării de ebrietate din data de 03.05.2015, a datelor aparatului de testare alcooscopică, număr, serie, fapt prevăzut ca o cerință obligatorie în Regulament invocat în repetate rânduri în ședința de judecată din 07.04.2016 și lipsa certificatului care ar face dovada că inspectorul de patrulare, care a întocmit procesul-verbal a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, lipsa la materialele cauzei penale careva confirmări potrivit cărora mijlocul de măsurare „Drager” folosit la testarea alcooscopică a lui Plămădeală Ion a trecut verificarea metrologică și dispune de certificatul de verificare cu termen, fapt prevăzut în Regulamentul circulației rutiere precum și încălcarea de către persoanele abilitate cu dreptul de a efectua testarea alcooscopică a prevederilor art. 11 punctul f) al Regulamentului, potrivit cărora - persoana abilitată cu dreptul de efectuare a testării alcoolscopice este obligată să explice subiectului dreptul de a contesta, în caz de dezacord, rezultatul testării alcoolscopice, fapt ce nu a fost făcut și nu a fost probat de organele de drept.

Potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM cu privire la practica de examinare a cauzelor penale în ordine de recurs nr.27 din 26.12.2000, instanța de recurs controlează doar dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de fond (prima instanță și instanța de apel) și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual. Nemotivarea hotărârii judecătorești, de rînd cu alte erori de drept prevăzute în lege, prezintă un temei pentru instanța de recurs de a o casa, deoarece este imposibil de a realiza controlul ei. Astfel, nemotivarea sau motivarea insuficientă în termeni vagi se impun ca un viciu de procedură fiind în stare să afecteze hotărîrea adoptată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrilor judecătorești ***după epuizarea căilor ordinare de atac.***

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la ***judecarea cauzei***, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alineatul (2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În același context, instanța de recurs specifică că hotărîrea judecătorească irevocabilă împiedică redeschiderea procesului penal, cu excepția cazurilor cînd fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportînd normele citate la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea achitării în privința sa sau un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărîrea atacată, omițînduse cu desăvîrșire argumentarea ilegalității hotărîrii contestate în acest sens.

Așadar, se constată că autorul recursului nu a respectat cerințele legale și a neglijat prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală - cea mai esențială cerință față de recurs - nu a invocat concret unul din temeiurile prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală, conținutul acestuia și argumentarea din punct de vedere nu al stării de fapt, ci al problemei de drept, ce este incidentă cauzei și dacă aceasta are importanță pentru jurisprudență.

Or, în atare circumstanțe, Colegiul penal constată că recursul în anulare, declarat de avocatul Popa Ala în numele condamnatului Plamadeala Ion, nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, Colegiul penal consideră necesar a reitera că în conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate, se contestă cu recurs și nu cu apel cum consideră greșit recurenta.

Conform prevederilor art. 16 Cod penal se consideră infracțiuni ușoare faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv.

Sancțiunea art. 264¹ alin.(1) Cod penal prevede pedeapsă - amendă în mărime de la 400 la 500 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Astfel, Colegiul penal consideră neîntemeiate alegațiile recurentului potrivit cărora examinarea cauzei în Curtea de Apel Chișinău trebuia să fie examinată în ordine de apel, deoarece potrivit prevederilor legale menționate mai sus sentința pronunțată în prezenta cauză penală se contestă numai cu recurs, care corect a fost examinat în procedura prevăzută de art. 437-450 Cod de procedură penală.

Hotărârile judecătorești rămase definitive și irevocabile capătă putere de lucru adjudecat, fapt ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, „inter alia”, ca, atunci cînd instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărîri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs degizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (cazul *Bujnița vs Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

Așadar, avînd ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, căci recurenta nu a indicat vre-un temei concret pentru recurs în anulare prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Popa Ala în numele condamnatului Plamadeala Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Plamadeala Ion Nicolae**, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 noiembrie 2016**.

Președinte

Judecători

Ursache Petru

Timofti Vladimir

Toma Nadejda